

L'Institut d'Estudis Catalans,
l'acadèmia nacional de les ciències i les humanitats
fundada l'any 1907 per Enric Prat de la Riba,
compleix cent anys
amb un esperit emprenedor, ambició i universalista,
el mateix de la generació que el va crear.

Institut d'Estudis Catalans
Seu de Lleida
Carrer Jaume II, 71. 25001 Lleida
Telèfon +34 973 703 366
Fax +34 973 703 366
lleida@iec.cat
www.iec.cat

**Institut
d'Estudis
Catalans**

Socis:

Patrocinadors:

Col·laboradors:

Seu de Lleida

IEC cent anys

19072007

Institut
d'Estudis
Catalans

El delegat de l'Institut d'Estudis Catalans a la seu de Lleida,

Il·lm. Sr. Ramon Sistac,

es complau a convidar-vos a la conferència

Pompeu Fabra abans i després del Congrés,

que pronunciarà Joan Solà, membre de l'IEC.

L'acte es farà el dimecres 14 de març, a les 19.30 hores,

a la sala de videoconferències del Centre de Cultures i Cooperació Transfronterera
del Campus Cappont de la Universitat de Lleida (carrer de Jaume II, 71).

Barcelona, març de 2007

Fabra, un home ordenat

S'exposa la preparació i el tarannà de Fabra pels volts del 1906, especialment la seva coneixença dels corrents lingüístics europeus del moment i la seva alta competència en lingüística romànica (demostrada en la *Revue Hispanique* i en altres llocs). Així mateix, es constata que Fabra havia adquirit un coneixement de la història del català com ningú més no tenia aleshores, la qual cosa feia que, en general, no discutís públicament amb els polemistes i els tractadistes contemporanis: la seva «discussió» eren aportacions tècniques irrefutables. No obstant això, diverses vegades es va irritar amb la gent irresponsable que pontificava. En aquest sentit, es donen a conèixer textos encara pràcticament desconeguts. També es dona compte de l'actuació de Fabra en el I Congrés Internacional de la Llengua Catalana. D'altra banda, es parla d'un llarg article seu del 1923 desconegut fins ara. Tot plegat dona una idea d'un Fabra científicament sòlid i mentalment i pedagògicament «ordenat», qualitats de l'autor que també tenien molt poques persones aleshores.